

SETTIMANALE
SPEDIZ. IN A.P. - 45% - ART. 2 COMMA 20/b
LEGGE 662/96 - FILIALE DI GORIZIA
ISSN 1124 - 6596

TAXE PERCUE - TASSA RISCOSSA
UFFICIO POSTALE GORIZIA - ITALY

NOVI GLAS

CENA 1 €

www.noviglas.it

NOVI GLAS JE NASTAL Z ZDRUŽITVIJO TEDNIKOV KATOLIŠKI GLAS IN NOVI LIST 11. JANUARJA 1996

KOMU BAGDAD?

Tako se naš pesnik Oton Župančič sprašuje v znanem sonetu z naslovom Zemljevid. To poleg Indije, Teherana pa še na koncu mejnih slovenskih mest, med temi tudi Trst in Gorica. Danes pa si te verze le izposojamo za naslov k razmišljanja ob novi iraški krizi.

Gre za nekako ponovitev že prve iraške vojne leta 1991, ki jo je vodil oče sedanjega predsednika ZDA George Bush starejši. Vsi vemo, zakaj je takrat do vojne prišlo in kako se je končala. Tedaj je ta imela tudi blagoslov OZN, česar pa danes ni. Šlo je namreč za iraški napad na Kuvajt in zavezniške sile so imele nalogo, da spet vzpostavijo mir in mednarodni pravni red.

Sedanja vojna ima sicer iste (ali skoraj) protagoniste. Na eni strani so ZDA z Veliko Britanijo pa še nekaj drugih držav zaveznic, na drugi pa Sadamov tiranski režim v Bagdadu. Kot znano je sedaj v sami Evropski uniji in v zvezi NATO prišlo do hudih naspotij oziroma razkorakov. Samo London sedaj odkrito sodeluje v zavezništvu z Washingtonom. Dve največji članici EU, Francija in Nemčija sta sedaj odkrito proti anglo-ameriškemu nastopu. Druge države (med njimi Italija) so tako ali drugače izven, sicer v načelnem soglasju z ZDA, operativno pa so izven njega.

Italijanski parlament je sicer izglasoval resolucijo, ki je delno v prid ZDA in daje tudi na razpolago uporabo svojih oporišč. Levica oziroma sredina (Oljka, Marjetica) pa je tu ostro kritizirala vlado.

Znana so jasna stališča Vatikana, ki so odločno proti vojni. Papež Janez Pavel II. je, kot itak poročamo na drugem mestu, do zadnjega zagovarjal te teze in je še pred časom v ta namen poslal dva kardinala v Bagdad oz. Washington za prepričitev vojne. Zakaj je sicer šlo? Kot vemo, so bili že več časa v Iraku nadzorniki OZN in pregledovali postopek zahtevane razorožitve od strani svetovne organizacije. Jasnega zaključka pa tu ni bilo.

Vojna je zdaj tu. Vemo, kako se je začela, ne pa, kako se bo končala. Če gledamo nekoliko globlje v razloge zanjo, se lahko predvsem pomudimo ob Ameriki in arabskem svetu, še posebno v luči tragičnega 11. septembra 2001. Terorizem je takrat izredno globoko ranil ameriško stvarnost in vse to se še danes kaže. Edina sedanja svetovna velesila je bila takrat močno ranjena in ponižana. In tudi to je eden od razumljivih razlogov za sedanjo reakcijo ZDA.

ZDA so še skozi vso moderno oz. sodobno zgodovino igrale veliko vlogo v svetu in to tudi glede na evropsko zgodovino. Spomnimo naj samo na nastop Washingtona v obeh svetovnih vojnah prejšnjega stoletja. Ob koncu prve svetovne vojne je takrat ameriški predsednik Woodrow Wilson s svojimi štirinajstimi točkami odprl pot načelu o neodvisnosti in samoodločbi narodov. To je takrat veljalo tudi za nas Slovence, ko smo po dolgih stoletjih habsburške monarhije prešli v novo kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev (poznejšo Jugoslavijo).

Še bolj vidna in konkretna pa je bila ameriška prisotnost v drugi svetovni vojni. Takrat so prav anglo-ameriški zavezniški odločitveni pripomogli k zmagi nad nacifašizmom, ZDA pa še posebej k po-vojni obnovi Evrope (spomnimo naj le na Marshallov plan o pomoči).

Andrej Bratuž

Intervju

Paola Bertolini Grudina in Walter Grudina razstavlja izbor svojih ilustratorskih del v Galeriji Ars na Travniku v Gorici. V pogovoru sta nam prikazala svoj ustvarjalni svet. (stran 3)

Razstava

V vili Manin bo od 29. marca do 27. julija letos na ogled razstava del Vasilija Kandinskega. (stran 7)

Bazovica

V nedeljo, 30. marca, bo v Bazovici veliko slavje. Pogovor z g. Škerljem. (stran 9)

- 02 Drago Legiša
ITALIJA NI VOJSKUJOČA SE DRŽAVA
- 02 Alojz Tul
PREPŘEČENA KRIZA NA DEŽELI
- 05 Martin Tul
SV. OČE SPREJEL PROSTOVOLJCE...
- 10 Danijel Devetak / pogovor
IVO KOVIC
- 13 Marjan Drobež
PREPŘIČLJIVO ZA EU IN ZVEZO NATO

Vojna v Iraku težja od napovedi

Grožnja celotnemu človeštvu!

Papež Janez Pavel II. ponovno poziva in moli za mir ter konec vojne.

Četrtek, 20. marca 2003 - 2. ura ponoči: izteče se ultimatum, ki ga je ameriški predsednik Bush enostransko postavil iraškemu diktatorju Husseinu, da izroči vse prepovedano orožje in se odpove oblasti. Ob 3.35 se začne napad zavezniških sil, kljub temu da Varnostni svet OZN ni glasoval za drugo t.i. ameriško-britansko-špansko resolucijo, ki bi dovolila uporabo sile za razplet iraške krize. Po Bushovih besedah v koalicijski sodeluje 35 držav (med katerimi je tudi Italija), pa čeprav se mnoge niso vojaško vpletle v vojno akcijo, pač pa zavezniškim entotam nudijo le logistično pomoč.

Mednarodna skupnost je razklana. Delitve v Varnostnem svetu so povzročile delegitimacijo organizacije, ki je bila po drugi svetovni vojni ustanovljena zato, da bo uveljavljala diplomacijo kot sredstvo za razreševanje mednarodnih sporov in da bo torej nasprotovala vojnam. Bush je ob podpori britanskega premiera Blaira obšel Varnostni svet, v kate-

rem so se vojni odločno in do zadnjega upirali Francija, Rusija in Nemčija, in sam odločil, da je napočil čas za uporabo sile proti Sadamu.

Razklana je tudi Evropa. Na vrhu Evropske unije, ki je bil konec minulega tedna v Bruslju, so se najvišji predstavniki petnajsterice trudili, da bi premostili hudo delitev članic v pogledih na vojno, s tem da so skušali poiskati skupna stališča za obdobje po vojni, in sicer na področju obnove Iraka, humanitarne

pomoči in skrbi za begunce. Nihče pa ni mogel skriti razočaranja nad dejstvom, da je bila v tej mednarodni krizi Evropska unija poražena, saj ni znala nastopiti enotno in torej kot subjekt. To bo dolgoročno imelo težke posledice, predvsem po vojni, ko se bodo risala nova mednarodna ravnanja, kjer bo najverjetneje Amerika še naprej ostala edina svetovna velesila in svetovni "stražar", ki bo lahko sam odločal o usodi drugih držav in ljudstev.

Razklana je zveza NATO. Ne samo zato, ker so se nekatere države članice odločile za neposredno sodelovanje v vojaških akcijah, druge pa ne, pač pa tudi zaradi Turčije, ki je nekaj tisoč svojih vojakov napotila na sever Iraka. Uradno zato, da bi zaustavila val kurdskih beguncev v Turčijo, v resnici pa da bi preprečila katerokoli akcijo za odcepitev od Bagdada severnega Iraka, kjer je večina prebivalcev kurdskega porekla. To bi namreč predstavljalo nevarnost za celovitost turške države, saj na jugu Turčije živi močna (in zatirana) kurdska manjšina, ki bi se lahko navdušila nad priključitvijo morebitni novi kurdski državi. Rusija in same Združene države Amerike so protestirale, Nemčija pa je zagrozila, da bo umaknila svoje posadke radarskih letal avacs, ki jih je napotila v Turčijo v okviru ukrepov zveze NATO za zaščito svoje članice Turčije, ki meji z državo, kjer je vojna.

/ stran 2
Breda Susič

Po referendumih v Sloveniji o vključitvi v Evropsko unijo in zvezo NATO

Odločen "da" za lepšo in varnejšo prihodnost!

Slovenci so na nedeljskih referendumih dokazali, da se zavedajo pomena dokončne in polnopravne vključitve slovenske države v razviti svet, ki ga danes predstavljata tako Evropska unija kot zveza NATO. Izid referendumov je jasen in zato zgovoren, dejansko potrjuje napore vseh dosedanjih slovenskih vlad, da bi Slovenija postala polnopravna članica Evropske unije in zveze NATO.

Izid nedeljskih referendumov, o katerih poročamo na strani 13, pa je še toliko bolj zgovoren, ker kaže na to, da se se ljudje v Sloveniji zares zavedali, pred kako pomembnimi odločitvami so bili. Slovenci so izbrali Evropo, napredek, varnost, povezo- vanje, širitev, odprtost in

Z leve: Janez Potočnik, Erwan Fouere, Dimitrij Rupel, zaslužni za prepričljivo slovensko odločitev

razvoj, ki bo temeljil na lastnih sposobnostih v povezavi s sodobnimi razvitimi demokracijami.

Ves slovenski politični vrh, parlamentarne stranke, Evropska unija in zveza NATO

so odločitev slovenskih volivcev, po poročanju svetovnih agencij in Slovenske tiskovne agencije, pozdravili z navdušenjem. Na referendumu je za vstop slovenske države v Evropsko unijo po neurad-

nih izidih glasovalo več kot 90%, za NATO pa dobrih 66% volivcev.

Z veseljem smo novico o uspehu obeh referendumov seveda sprejeli tudi vsi Slovenci, ki že živimo v Evropski uniji, kajti tudi za nas pomeni dejstvo, da bo Slovenija s 1. majem 2004 postala članica EU, zelo veliko. Pradavni sen vseh Slovencev, da bi zaživeli pod isto, skupno streho, se bo torej uresničil.

Tudi za nas, ki živimo v Italiji, bo pomenil vstop Slovenije v EU nov izziv za prihodnje življenje in delo. Od nas samih in od Slovenije bo seveda odvisno, koliko bomo v prihodnje uspeli med sabo stakati tesnejše in predvsem pa plodnejše ter trajne vezi!

JUP

VSEBINA

Slovenska zamejska skavtska organizacija

Duhovna obnova za člane deželne vodstva v Ankaranu

“Če hoče kdo priti za menoj, naj se sam sebi odpove in vzame svoj križ ter hodi za menoj!”

To je bilo vabilo, ki so ga vsi skavtski voditelji prejeli pred tedni, da bi se zbrali in med postom posvetili nekaj časa sami sebi. In res je bilo na srečanju pretekli konec tedna v Ankaranu kar precej časa na razpolago, ko so voditelji imeli možnost prebrati odlomke iz Sv. pisma in se ob njih zamisliti. Srečanje je ob pomoči deželne vodstva vodil in pripravil p. Mirko Pelicon, sicer deželni cerkveni asistent Slovenske zamejske skavtske organizacije.

Ze po sobotnem večernem obedu je p. Mirko presenetil vse prisotne s predlogom, da bi skušali v obeh dnevih ostati stalno v tišini, kar je ne nazadnje tudi uspelo, če izvzamemo nekatere nujne pogovore. Pater Mirko je nato predlagal branje odlomka iz evangelija o ozdravljenju hromega in o odpuščanju, ki ga je sam najprej uokviril in razložil, potem pa povabil voditelje, naj se odpravijo v nočno tišino, v večerno zbranost ankaranske cerkvice ali pa kamorkoli drugam in naj o tem ter o drugih odlomkih razmišljajo, pa še o odnosu, ki ga posameznik ima do Boga. Podobna scena se je ponovila naslednje jutro, ko je sicer še prej stekel med voditelji pogovor o krščanski viziji trojne razsežnosti človekovega bitja: o fizični, čustveni in duhovni, ki jo je p. Mirko zelo nazorno in jasno obrazložil. Nato pa je bil ponovno na vrsti odlomek o obujanju mrtvega in dani sta bili dve uri na razpolago, ko se je lahko vsak zase odpravil v naravo v gozd, k morju na obalo ali pa enostavno v bližnji oljčni nasad in tam

naprej v tišini premišljeval, tokrat pa o nekem drugem aspektu krščanske vere, in sicer o skupnosti. Obenem je moral vsak voditelj prinesiti nazaj neki simbol, ki je ponazarjal skupnost. Po kosilu je sledil še zaključni del srečanja, ko je bila v ospredju skavtska skupnost in skavtska duhovnost. Skavtizem ima namreč to zelo pomembno vlogo, da skuša s svojimi metodološkimi oprijemi približati vero mlademu človeku, kar ni vedno tako enostavno. P. Mirko je osredotočil svoje razmišljanje o skavtski duhovnosti na eno samo točko, in sicer na to, da lahko skavti izpričujejo evangelij preko našega lastnega doživljanja tesnih prijateljskih vezi, ki jih ustvarjamo znotraj organizacije.

Ob zaključku je bila na vrsti še sv. maša, med katero je vsak položil k oltarju svoj simbol, ga obrazložil in povedal svoje misli o pojmu skupnosti, posebej o skavtski skupnosti.

Na koncu so si voditelji izmenjali še nekaj misli o srečanju samem, podobno kot

so bili na začetku srečanja povabljeni, da izrazijo svoja pričakovanja. Med pričakovanji so voditelji v glavnem izrazili željo, da bi imeli v teh dveh dneh možnost se za trenutek ustaviti, se odpočiti se od vsakodnevnega vrveža in tekanja na vse strani, ostati v tišini in se poglobiti vase. In iz zaključnih mnenj je bilo razbrati, da so bile te želje izpolnjene. Voditelji so se po slovesu lahko vračali domov po eni strani spočiti, nedvomno duhovno zelo obogateni, po drugi strani pa tudi polni energije in volje do nadaljnjega posredovanja skavtskih idealov mlajšim, saj so spoznali, da ta ideal lahko združuje veliko mladih in jim posreduje ogromno pozitivnih vrednot. Vsak skavtski voditelj je namreč izrazil pričanje, da ga je skavtizem oblikoval in mu dal možnost doživljanja številnih prijetnih trenutkov, ki jih želi posredovati še naprej, mlajšim članom organizacije, saj verjame v ideal in verjame, da ga na poti vodi Nekdo, ki je nad njim.

(jc)

Pričevanje slovenskega zamejskega oporečnika Sv. oče sprejel prostovoljce civilnega služenja in oporečnike (1)

V soboto, 8. marca 2003, je papež Janez Pavel II. sprejel prostovoljce, ki delujejo v okviru državnega urada za civilno služenje. Mednje spada tudi oporečnik Karitas, ki smo se povabilu odzvali. Iz Trsta smo se tako odpravili trije sedanji in trije bivši oporečniki, ki smo izbrali na podlagi osebne prepričanosti alternativo obveznemu vojaškemu služenju, oporečništvo.

Odpotovali smo iz Trsta že v petek, 7. marca, z vlakom. Potovali smo ponoči in prispeli v Rim naslednjega dne zjutraj. Na železniški postaji nas je pričakal duhovnik in jezuit brazilске narodnosti g. Delmar Cardoso. V njegovem spremstvu smo odšli do trga sv. Petra, kjer so se zbirali prostovoljci iz cele Italije. Tu smo dobili vstopnice za dvorano Nervi (po italijanskem arhitektu Pier Luigi Nervi), kjer je potekala slovesnost. Do odprtja dvorane občinstvu smo imeli nekaj časa in smo se odločili za kratek ogled bazilike sv. Petra. Ura srečanja se je bližala in smo sklenili, da se odpravimo proti sprejemni dvorani. Seveda so vsakega prišleca iz varnostnih razlogov pregledali.

Že smo sedeli v dvorani, poimenovani po papežu Pavlu VI., ko so se cele skupine mladih posedale in pripravljali

le na papežev obisk. Najpovev, da je vsak udeleženec dobil šal s simbolom civilnega služenja, vsaka skupina pa tudi zastavo z barvami miru. Uvod v sprejem so popestrile nekatere glasbene skupine z izvajanjem znanih pesmi, kot so *Imagine*, *Blowing in the Wind* in raznih gospelskih napevov - *Hush, I'm gonna ride* idr. Poleg njih sta spregovorila še dekle, ki se je odločilo za civilno služenje pred kratkim, in sicer ko je stopil v veljavo zakon št. 64 iz leta 2001, ki predvideva vključitev žensk

osebna izbira in si ne pričakuje nepotrebnih medalj. Sem spadajo osebe, ki delajo in se ob tem ne bahajo.

Uvodnemu sklopu je sledil pričakovani slavnostni trenutek. Na oder je stopil poglavar katoliške skupnosti, papež Janez Pavel II. Ob njem je stopal minister Carlo Giovanardi, odgovoren za stike s parlamentom. V imenu italijanske vlade in vseh prisotnih je podal nekaj besed v pozdrav svetemu očetu. V svojem govoru se je minister Giovanardi povrnil v leto

1972, ko se je civilno služenje šele rojevalo in danes obrodilo tako bogat sad. Okrog sedem tisoč navzočih je z aplavzom sklenilo ministrov pozdrav. Beseda je prešla Svetemu očetu. Zavalil se je vsem navzočim,

ki smo se odzvali njegovemu povabilu, pa tudi tistim, ki so dogajanje spremljali preko televizijskih mrež. Papež Janez Pavel II. je poudaril, da datum 8. marca ni naključen. Ob dnevu žena se je veselil, da je med večtisočglavo množico opaziti veliko deklet, ki so prostovoljno stopile na pot civilnega služenja. Izjavil je, da je tudi Cerkev pripravljena sodelovati s civilnimi institucijami za širitev idej civilnega služenja.

/dalje
Martin Tul
oporečnik na služenju

Iz sončne Zambije, Božič 2002

Iz nove dežele vam voščim ... (2)

V enem letu je hiša stala. On v njej ni ostal. Po zasluženih počitnicah je bil nastavljen v Nangomi. Tam me je zamenjal junija meseca lanskega leta. V Kasungu pa sta bila poslana dva jezuitska patra: Poljak Joseph Oleksy in Hrvat Ivan Gerovac. Z njunim prihodom se je okrepil malavijski del naše jezuitske province. Obenem pa je z njima škofija Lilongwe ustanovila novo župnijo sv. Jožefa v Kasungu. To se je zgodilo 22. oktobra leta 2000. P. Joseph Oleksy je postal njen prvi župnik.

Moji prvi vtisi o župniji sv. Jožefa v Kasungu so dobri. P. Joseph in p. Ivan sta me z veseljem sprejela, saj sama ne zmoreta dela v mestu in na podeželju s 25 podružnicami. Delo na župniji smo si razdelili. Jaz naj bi prevzel mestni del župnije. Sprejem

ne maše se je udeležilo 2.000 vernikov. Bilo je veličastno in nepozabno! V prvih dneh sem si ogledal župnijsko cerkev in ostale prostore. Videl

sem, da marsikaj manjka. Nova župnijska cerkev je bila zgrajena pred desetimi leti. Prejšnja cerkev pa je bila spremenjena v dvorano. Sprejme lahko le nekaj sto ljudi. Župnija še nima župnijskega urada. Razredi za verouk so sanje. Morali bomo skozi začetne težave, ki postajajo novi izzivi zame. Če nadaljujem,

naj povem, da je bila župnija Kasungu podružnica tudi po svoji mentaliteti. Verniki so bili dobro organizirani, a prepuščeni bolj samim sebi. Sedaj se navajamo drug na drugega. Ob nedeljah je prej hodil eden od karmeličanskih patrov maševat. Včasih je bila maša tudi med tednom. Sedaj pa imamo tri sv. maše ob nedeljah in tudi vsakodnevno mašo. Mestna župnija je razdeljena na 22 krščanskih občestev. Teh prej ni bilo. Tu so

osnovne šole, gimnazije in bolnišnica. Bil sem prijetno presenečen, ko sem pri prvi maši v Kasungu maševal ob prisotnosti 1.200 vernikov. Vsi pojejo in molijo v istem jeziku. Stik z njimi je bil hitro vzpostavljen. Mislil sem si: “Če bi imeli dobro zvočno napeljavno, bi bilo bogoslužje še lepše”.

Pred prazniki se ponavadi delijo zakramenti. Tako sem ta teden blagoslovil 17 porok. Krsti gredo v stotine, prav tako prva obhajila. Tudi na podružnicah je versko življenje živo. Na drugi največji podružnici sv. Petra sem naenkrat krstil 65 katehumenov. Naslednjo nedeljo pa je na isti podružnici skupina 165 otrok prejela prvo sv. obhajilo. Dan prej sem spovedoval štiri ure. Spomin me je ponesel v moja otroška leta v domačo župnijo Kovor, kjer sem šel prvič k spovedi in k sv. obhajilu. Tako podoživljam svojo mladost!

Zambije in Nangome ne morem pozabiti. Tam sem preživljal najlepša leta svojega življenja. To so bila leta dozorevanja in plodnega misijonskega delovanja. Nazaj gledam s hvaležnostjo Bogu in vsem sodelavcem, ki mi jih je On poslal na pot. Delo v Nangomi še ni popolnoma končano. Kar pa sem tam videl ob svojem obisku po vrnitvi v misijon, me navdaja z upanjem: delo gre naprej ob skrbnem in požrtvoval-

nem delu p. Jožeta Grošlja tudi brez mene. Božji blagoslov naj bo z njim in z njegovimi sodelavci!

Zambijo sem težko zapustil. Tam imam svoje sobrate in veliko prijateljev. Med njimi je tudi novi slovenski misijonar v Zambiji, bogoslovec Damjan Ristić, ki se nam je pridružil letos. Včasih jih bom obiskal in ostal z njimi v stiku po telefonu in po elektronski pošti. Po Božiču grem tja na obisk in na sestanke, ki so običajni v Družbi. Upam tudi, da se dobimo s slovenskimi misijonarji v Zambiji skupaj na “slovenski misijonski dan”. Prav gotovo bo ena od točk naših pogovorov bodočnost lističa *Iz sončne Zambije*. Morda se bo preimenoval v list *Iz sončne Afrike!*

Ob koncu naj povem še to, da sem letos izgubil pet zelo dobrih prijateljev. Moj domači župnik v Kovorju, gospod Ivan Kos, nas je nenadno zapustil aprila lani. Poživljal je moje počitniške dni v domovini. Sledil mu je p. Franc Svoljšak, ki me je

lani poleti osebno povabil na svojo zlato mašo, ki je ni dočakal. Tri dni prej je umrl. Bil je magister novicev, ko sem bil v noviciatu. Daje mi zgled dobrega človeka in pristnega duhovnika. Po svoji vrnitvi v misijone sem najprej dobil vest, da je nepričakovano umrl gospod Miha Rehberger iz Bedforda. Pri njih sem stanoval, ko sem se učil angleščino pred odhodom v misijone. On in njegova žena Gabrijela sta bila misijonarja z zaledju. Potem nas je v Mariboru zapustil g. Radogost Grafenauer. Z njim me vežejo sorodstvene, jezuitske in prijateljske vezi. Ob koncu oktobra lani pa je prezgodaj umrl gospod Blaž Potočnik, s katerim sva se spoprijateljila že v študijskih letih v Torontu in sva vedno ostala prijatelj. Nikoli ne bom pozabil dolgega pogovora, ki sva ga imela letos poleti na klopici pred njegovo hišo: kot v slovo! Vsakega od njih zelo pogrešam. Naj počivajo v miru!

/konec
Fr. S. Rozman

Razstava sodobne umetnosti v vili Manin

Kandinski in abstraktna avantura

Več kot sto izjemnih umetniških del ruskega slikarja Vasilija Vasiljeviča Kandinskega in njegovih sodobnikov bo od sobote, 29. marca, do 27. julija letos na ogled v sloviti beneški vili Manin v Passarianu v videmski pokrajini.

Razstavo likovnih del Vasilija Kandinskega in njegovih sodobnikov so predstavili v prenovljeni beneški vili Manin v torek, 18. t.m., in povedali tudi, da bodo odslej v vili Manin vsako leto prirejali v sodelovanju z Muzejem Peggy Guggenheim iz Benetk in Muzejem Solomon Guggenheim iz New Yorka razstave moderne in sodobne likovne umetnosti. Povedali pa so tudi, da je to prva od večjih likovnih razstav mednarodnega pomena, za katero je bilo potrebno vilo Manin popolnoma prenoviti in jo opremiti s protipožarnimi sredstvi ter s posebnim varnostnim sistemom, ki ga veliki muzeji za svoja dragocena umetniška dela, kakršna so dela Kandinskega in njegovih sodobnikov, zahtevajo.

Poleg upraviteljev vile Manin je na tiskovni konferenci spregovorila tudi deželna odbornica za kulturo Alessandra Guerra, ki je v imenu deželne uprave dejala, da je bil s prenovilo vile Manin dosežen namen in bo odslej lahko beneška vila gostila velike umetniške razstave. Za prihodnje leto pa je že napovedala drugo razstavo, ki bo tudi izraz sodelovanja z Muzejem in Fundacijo Guggenheim, dogovarjajo pa se tudi že za tretjo, ki naj bi bila čez dve leti in obe prihodnji razstavi bosta posvečeni temeljnemu likovnemu delu 20. stoletja. Istočasno pa je Guerra tudi podčrtala pomen razstave *Kandinski in abstraktna avantura*, ki presega pomen umetnosti, saj bo v vilo Manin in v Furlanijo privabila izjemno veliko obiskovalcev iz vse Evrope, kar je seveda tudi velikega gospodarskega pomena.

Razstava, ki naj bi po namenu organizatorjev pomenila največjo razstavo likovnih del Kandinskega in njegovih sopotnikov v svetu abstraktno likovne umetnosti v zadnjih letih v Evropi, je sad sodelovanja med deželno upravo Furlanije-Juljske krajine in Fundacije Solomon R. Guggenheim iz New Yorka ter Muzeja in zbirke Peggy Guggenheim iz Benetk. Kuratorica razstave je Susan Davidson, kustosinja Guggenheimovega muzeja iz New Yorka, od koder je več kot osemdeset odstotkov razstavljenih likovnih del Kandinskega, medtem ko ostala dela prihajajo iz zbirke Muzeja Peggy Guggenheim iz Benetk. Kot je znano, je bil Solomon Guggenheim eden največjih zbiralcev in mecenov sodobne in predvsem pa abstraktno umetnosti v začetku 20. stoletja, njegova nečakinja Peggy Guggenheim, ki pa je živela v Benetkah v vili na Canal Grande, kjer

danes stoji muzej Peggy Guggenheim, je bila pa prva, ki je leta 1938 sploh Kandinskega predstavila na samostojni razstavi v Londonu. Mimogrede: takrat je slovita Tate Gallery odkupila eno temeljnih likovnih del Vasilija Kandinskega, a samo pod pogojem, da umetnik ni zahteval trajne postavitve svojega dela v stalno zbirko v tej pomembni londonski galeriji.... Muzej Solomon Guggenheim v New Yorku ima v svoji zbirki več kot 150 likovnih del Vasilija Kandinskega, veliko pa jih hrani tudi muzej Peggy Guggenheim v Benetkah.

Na tiskovni konferenci je o razstavi poleg organizatorjev, ki so predstavili predvsem sveženj sponzorjev razstave in obnovitvena dela v beneški vili Manin, spregovoril direktor muzeja in zbirke Peggy Guggenheim iz Benetk Philip Rylands, ki je podčrtal dejstvo, da razstava Kandinski in abstraktna avantura želi biti predvsem prikaz likovnega opusa velikega ruskega slikarja in njegovega vpliva na sodobnike tedanje dobe, a tudi izmenjavo idej glede umetnosti z njimi.

Razstava *Kandinski in abstraktna avantura* bo v vili Manin razporejena po kronološkem delu, se pravi, da bo obiskovalec lahko spremljal umetniški razvoj Kandinskega samega, a tudi medsebojne vplive med velikimi likovnimi umetniki tedanje dobe. Razstava namreč obsega tako dela iz mladostnega obdobja Vasilija Kandinskega, ki so nastala v Münchnu na Bavarskem, nato dela iz obdobja v Rusiji takoj po boljševiški revoluciji, najbolj plodovito obdobje slovite likovne akademije Bauhaus, na kateri je Kandinski poučeval, ter pariško obdobje, s katerim se razstava tudi sklene. Predvsem pa skuša razstava prikazati vpliv

Kandinskega na sodobne likovne umetnike in istočasno tudi vpliv njegovih sodobnikov na njegov slikarski opus, ki velja za enega temeljnih 20. stoletja, saj je danes Kandinski splošno sprejet kot eden izmed največjih slikarjev nefigurativnega, abstraktnega, a tudi dramatičnega in izjemno izraznega slikarstva. Odveč je tudi pripis, da je imel Kandinski tako s svojimi umetniškimi deli kot tudi s svojimi esejji o abstraktnem slikarstvu velikanski vpliv na vso evropsko in ameriško umetnost 20. stoletja.

Poleg likovnih del Vasilija Kandinskega bodo na razstavi v vili Manin s svojimi deli prisotni tudi naslednji veliki predstavniki slikarstva 20. stoletja: Josef Albers, Jean Hans Arp, Rudolph Bauer, Heinrich Campendonk, Max Ernst, Lyonel Feininger, Naum Gabo, Jean Helion, Ernst Ludwig Kirchner, Paul Klee, František Kupka, Bice Lazzari, Fernand Leger, El Lissitzky, Kazimir Malevič, Franc Marc, Joan Miró, Laszlo Moholy-Nagy, Piet Mondrian, Emil Nolde, Pablo Picasso, Jacson Pollock, Antoine Pevsner, Hilla von Rebay, Kurt Schwitters, Theo van Doesburg ter Georges Vantongerloo.

Ob razstavi *Kandinski in abstraktna avantura* bo izšel tudi izčrpen katalog v italijanskem, nemškem in angleškem jeziku z barvnimi reprodukcijami vseh razstavljenih del. Organizatorji pa pripravljajo tudi niz predavanj o Kandinskem in njegovem vplivu na umetnost 20. stoletja tako za obiskovalce kot za šole, za katere so v vili Manin pripravili tudi posebne laboratorije in vodene ogledne razstave. Prav za srednje in višje šole so pripravili posebne programe in vodene ogledne, posebno zgoščenko in tudi poseben laboratorij, s katerimi naj bi sodobno in predvsem pa abstraktno umet-

nost čimbolj približali mladim ljudem.

ŽIVLJENJE IN DELO

Vasilij Vasiljevič Kandinski (na sliki) se je rodil v Moskvi leta 1866, umrl je leta 1944 v Parizu. Slikati je začel že kot šolar v Odesi, študiral je ekonomijo in pravo, a je že zelo mlad odšel na Bavarsko, da bi tam postal slikar. Med drugim je študiral tudi pri našem slikarju Antonu Ažbetu. Prve slike je razstavljal s skupino Die Brücke (Most) na začetku 20. stoletja. S Francom Marcom je bil med ustanovitelji umetniške skupine Die Blaue Reiter (Plavi konj). Družil se je tudi s Paulom Kleejem in drugimi velikimi slikarstva 20. stoletja in leta 1912

skupaj izdajo posebni almanah skupine Der Blaue Reiter. Leta 1914 ga prva svetovna vojna prisilila, da se vrne v Rusijo, kjer preživi revolucijo, in leta 1918 postane profesor na tamkajšnji likovni akademiji. Z novo oblastjo je nezadovoljen, dobesedno razočaran nad komunizmom in zato odide leta

1921 v Berlin in že leta 1922 rad sprejme ponujeno mesto profesorja na sloviti likovni akademiji Bauhaus. Leta 1933 nacisti nasilno zaprejo Bauhaus in takrat Vasilij Kandinski odide v Pariz, leta 1939 postane francoski državljani, slika naprej, a ni deležen večjega razumevanja in v Parizu tudi umre leta 1944.

Med njegova pomembna dela uvrščamo tudi esej z naslovom *O duhovnem v umetnosti* iz leta 1912 in izrazito teoretično delo o abstraktnem slikarstvu z naslovom *Točka in črta na ploskvi*, ki ga je izdal leta 1926. Obe teoretski deli sta izšli tudi v slovenskem prevodu.

Razstava Kandinski in abstraktna avantura v vili Manin bo gotovo največji letošnji dogodek na področju likovne umetnosti v naši deželi in ga ne gre zamuditi.

Jurij Paljk

Drugi koncert sezone Glasbene matice

Neznanska izraznost Piazzollovega tanga

Drugi koncert spomladanske sezone Glasbene matice, ki je potekal v sredo, 19. marca, v dvorani Nemškega dobrodelnega društva v Trstu, je bil posvečen južnoamerškemu tangu, pri čemer je koncertni spored v bistvu monotematsko obsegal dela argentinskega skladatelja Astorja Piazzolle. Doživetvo vzdušje revnejših predelov Buenos Airesa, kjer je tango nastal, je poslušalcem pričaral nenavadni izvajalski duo Aleksander Ipavec-harmonika in Paola Chiabudini-klavir. Sestav je nastal pred dvema letoma: oba glasbenika delujeta kot pedagoga na špeterski podružnici Glasbene matice, družji pa ju ravno ljubezen do te južnoameriške glasbene zvrsti in predvsem do enega njenih najboljših interpretov, Astorja Piazzolle, ki je tango povzdignil v visoko umetniško zvrst. Temu sta Ipavec in Chiabudinijeva posvetila že dve CD plošči. Aleksander Ipavec je sicer glasbenik z raznolikimi zani-

manji in se posveča najrazličnejšim zvrstem: narodno-zabavni in ljudski glasbi (npr. kot član ansambla *Ano urco al pej dvej*), judovskemu glasbenemu izročilu (v okviru skupine *The original Klezmer Ensemble*), in kot že rečeno južnoameriškim ritmom in melodijam, tako npr. v okviru skupine *Evasion*, in kot že rečeno, v duu s Paolo Chiabudini. Slednja je diplomirala iz klavirja na konservatoriju Tomadini v Vidmu, se izpopolnjevala pri raznih priznanih pedagogih ter koncertirala v Italiji in tujini in snemala za radio. Kot že rečeno, poučuje na špeterski podružnici Glasbene matice in je pred kratkim izdala klavirski učbenik za otroke *Stoji, stoji lipica* z melodijami slovenskih ljudskih pesmi Nadiških dolin.

Koncertni spored je bil torej posvečen Piazzollovi ustvarjalnosti v neobičajni različici za harmoniko in koncertni klavir. Ipavec in Chiabudinijeva sta začela z uspešnico *Adios Nonino*, nadaljevala pa z otožno *Soledad* in živahno *Che Tango che*. Poklon Piazzolli se je nadaljeval z dovršeno *Le grand Tango*, dalje s *Tristeza de un doble A*, z *Meditangom* ter z znanima *Oblivion* in *Michelangelo 70*. Vmes, ravno na polovico sporeda, se je vrnil "tujek": Aleksander Ipavec je namreč lani napisal lastno skladbo, posvečeno tangu in Piazzolli, z naslovom *Un Tanguito para Pao* za harmoniko solo. Skladba ne odstopa od klasičnih tangovskih pravil, v njej pa je avtor (in izvajalec obenem) razgalil vse svoje občutke ob srečevanju s to južnoameriško zvrstjo.

Duo je postregel s sicer neobičajnimi, a doživetimi interpretacijami in verzijami Piazzollovih skladb. Če je Aleksander Ipavec še enkrat potrdil svoje vrhunske sposobnosti in zmogljivosti pri uporabi instrumentalne harmonike in s tem zavzemal središčno vlogo na koncertu, pa je Paola Chiabudini povsem izpolnila svojo vlogo spremljevalnega instrumenta, pri čemer pa ni izgubila svoje osebne umetniške izraznosti. Priče smo bili torej zares izvrstnemu koncertu, ob koncu katerega sta se umetnika poklonila občinstvu z dodatkom - slovitim Piazzollovim *Libertangom* in si vsekakor povsem zaslužila navdušeno ploskanje poslušalcev, ki so od začetka do konca pozorno sledili izvajanju programa. Edina temnejša točka sredinega večera je predstavljalo maloštevilno občinstvo, ki žal postaja skoraj nekakšna stalnica takih koncertov, kljub njihovi visoki kakovostni in umetniški ravni. In ob tem bi se morali zamisliti.

NL

Balet v Kulturnem centru L. Bratuž

V petek, 4. aprila, bo Kulturni center Lojze Bratuž v Gorici gostil baletno skupino mestnega gledališča Giuseppe Verdi iz Trsta. Baletna skupina bo nastopila z delom znanega ruskega skladatelja Igorja Stravinskega *Historie du sodat*. Balet, ki ga bo spremljal komorni orkester gledališča Giuseppe Verdi, bo predstavil glasbeno delo s plesom in gibom. Koreografijo za predstavo je pripravil Giuseppe della Monica, orkester bo dirigiral prof. Fabrizio Ficiur, ki komorni orkester gledališča Verdi vodi že od leta 1992.

Baletna predstava *Historie du sodat* bo v petek, 4. aprila, v veliki dvorani Kulturnega centra Lojze Bratuž s pričetkom ob 20.30.

Vstopnice za baletno predstavo lahko rezervirate po telefonu, in sicer na tel. št. 0481 531445 od ponedeljka do petka v jutranjih urah.

Toplo vabljeni vsi ljubitelji baleta in glasbe!

Izjava škofa Ravignanija

Tržaška Cerkev za mir

Globoka zgroženost ob anglo-ameriškem napadu na Irak.

Tržaški škof Evgen Ravignani je ob začetku vojne anglo-ameriških zaveznikov proti Iraku posredoval javnosti izjavo, v kateri med drugim piše, da tržaška katoliška Cerkev, v popolnem sozvočju s Svetim očetom Janezom Pavlom II., izraža globoko zgroženost sprico vojne, ki grozi, da bo uničila nedolžne žrtve in postavila pod vprašaj še itak težaven dialog med ljudstvi in kulturami na tako pomembnem območju za človeštvo.

Krajevna Cerkev zato vabi vse osebe dobre volje, da prosijo Boga za dar miru z molitvijo, ki naj jo spremlja dejanja pokore in solidarnega usmiljenja. Zato naj se pri nedeljskih mašah in na drugih skupnih srečanjih še naprej moli za mir na svetu; kapela v cerkvi sv. Frančiška v ulici Giulia, ki je že postala zbirališče tistih, ki prosijo

za dar miru, pa ostaja še naprej odprta za vse.

V izjavi škofa Ravignanija je nadalje izraženo upanje tržaške Cerkev, da pravična pričakovanja o miru, izrečena z več strani, najdejo izraz v odprtem in iskrenem soočanju, ki naj bo prost vsake oblike nasilne kontrapozicije.

Škof Evgen Ravignani je ob tej priložnosti tudi poslal brzojavko papežu Janezu Pavlu II., v katerem piše, da se je tržaška škofija strnila okoli papeža v sinovski in vdani ljubezni in se mu ponovno ganjena zahvaljuje za njegovo neutrudno in navdušeno poslanstvo za mir. Tržaška škofija deli s papežem globoko bolečino za neuslišanost njegovega sporočila, ki je težilo k izogitvi vojni ter se mu pridružuje v vsakodnevni molitvi v upanju, da se skrajša obdobje vojne in da se ponovno vrne mir.

Tradicionalna revija Pesem mladih v Trstu

Zadonele so melodije iz mladih grl

V nedeljo, 23. marca, je na Pomorski postaji v Trstu potekal velik praznik petja - revija otroških in mladinskih zborov Pesem mladih.

Zborovsko petje pomaga ustvarjati človeško družbo, katere toplina današnjemu človeku večkrat manjka. Tudi zato Zveza cerkvenih pevskih zborov prireja že več desetletij priljubljeno revijo otroških in mladinskih zborov *Pesem mladih*. Letošnja izvedba revije, ki je potekala v nedeljo, 23. marca, na Pomorski postaji v Trstu, je bila v znamenju številnih obletic: 40-letnice ZCPZ, 25-letnice pevskega društva

Vesela pomlad z Opčin in 20-letnice nastopov repentabrskega zbora Zvonček na reviji *Pesem mladih*. Skoraj tri ure trajajoč spored je oblikovalo kar 17 otroških in mladinskih pevskih zborov in skupin od Milj do Nabrežine, ki so združevali nad 500 nastopajočih, kar je, kot je dejala napovedovalka Rossana Paliaga, trdno poročilo, da bo naša pesem še odmevala v pomlajenih pevskih zborih. Poleg tega so reviji sledili tudi člani posebne komisije deželne zborovske zveze USCI za Furlanijo-Juljsko krajino, ki so izbrali dva zbora (OPZ

FOTO KROMA

Fran Venturini od Domja in MIPZ NSS Srečko Kosovel s Proseka), ki bosta nastopila na gala večeru Primavera di voci 31. maja v Vidmu. Obenem je treba tudi omeniti, da je Slovenska prosvetna matrica, ki ji predseduje dr. Marko Udovič, posredovala vsem zborom denarni prispevek in zbirko pesmi Naceta Duha ob spominu na tri tržaške slovenske glasbenike: Franja Delaka, Franca Fabrisa in Karla Sancina.

Pa pogledjmo, kateri zbori so nastopili: v prvem delu smo slišali petje Otroškega pevskega zbora Osnovne

šole Mara Samsa od Domja, ki ga vodi Silvana Dobrila. Njemu so sledili nastopi OPZ Glasbene matice (Irena Pahor), OPZ Friderik Baraga iz Sv. Križa in Proseka (s. Angelina Šterbenc), OPZ Fran Venturini od Domja (Suzana Žerjal), OPZ Zvonček in OŠ Alojz Gradnik z Repentabra (Giorgina Piščanc in Tone Bedenčič), OPZ OŠ Prežihov Voranc iz Doline in Mačkolj (Eva Ciuk), OPZ celodnevne OŠ Fran Venturini iz Boljunca in Boršta (Marijan Coretti) in OPZ Kraški cvet iz Trebč (s. Karmen Koren). Drugi del revije pa so obliko-

vali OPZ A.M. Slomšek iz Bazovice (Zdenka Križmančič), OPZ COŠ Albin Bubnič iz Milj (s. Karmen Koren), OPZ OŠ Albert Sirk iz Sv. Križa (s. Angelina Šterbenc), Mladinski pevski zbor Nižje srednje šole Simon Gregorčič iz Doline (Vihra Kodrič), MIPZ Kraški slavček iz Nabrežine (Alenka Radečič), MIPZ NSS Sv. Ciril in Metod od Sv. Ivana (Rosanda Kralj), Vokalna skupina Mlade note od Domja (David Žerjal), OPZ Vesela pomlad z Opčin (Mira Fabjan) in MIPZ NSS Srečko Kosovel s Proseka (Vihra Kodrič). Nastopajoče, ki so pokazali veliko mero požrtvovalnosti, nekateri pa so tudi izstopali zaradi visoke kakovosti, so na klavir spremljali Beatrice Zonta, Neda Sancin, Aljoša Starc in Dina Slama, na kitaro Marijan Coretti in Ašira Purich, na harmoniko David Žerjal, na boben Aljoša Kralj, poleg tega pa so se kot spremljevalci pojavili tudi gojenci Glasbene matice in Orff instrumenti.

IŽ

Sesljski zaliv / Nasprotniki načrta

Zbiranje podpisov za referendum

Začeli so v torek, 25. t.m., v Nabrežini.

Odbor za referendum v občini Devin-Nabrežina *L'atra baia - Drugačni zaliv*, ki je nastal na jesenski skupščini v Vižovljah, je v začetku tega tedna v Nabrežini predstavil predlog referendumskih vprašanj o bodočnosti Sesljskega zaliva in začel zbirati podpise za predložitev prošnje na občini za razpis občinskega referenduma. Vprašanja so se izoblikovala na mnogih razpravah v širšem krogu in po posvetovanjih z odvetniki. Kot piše v sporočilu za javnost, sestavljajo odbor občani različnih političnih prepričanj, ki so jim pri srcu kulturne in naravne danosti devinsko-nabrežinske občine in želijo, da pride do njihovega resničnega turističnega ovrednotenja, ne sprejemajo pa politične in gradbene špekulacije v teku. Poseg mora spoštovati pravice domačinov in vsakodnevnih obiskovalcev do njihovega morja in kulturne krajine. Da bo referendum sprejet, mora odbor zbrati in predložiti občini vsaj 500 podpisov, in to v čim krajšem času.

Na Deželnem upravnem sodišču sta medtem stekla dva sodna postopka, ki bi lahko zaustavila megalomanske gradbene načrte v Sesljskem zalivu in kamnolomu. V teh dneh pa je združene za zaščito ptic LIPU predložilo še dodatni priziv proti že odobrenim sklepom občinske uprave v zvezi z načrtom za Sesljski zaliv in okolico.

Statut devinsko-nabrežinske občine (65. člen) ne dovoljuje referendumskih vprašanj o spremembah statuta, o občinskem osebju, o regulacijskem načrtu, o davkih, o pravicah slovenske manjšine, o izbiri predstavnikov, o vprašanjih, glede katerih so se občani že negativno izrekli v zadnjem petletju. Zato so se pobudniki referenduma pri oblikovanju vprašanj morali omejiti samo na nekatere probleme, ki jih prinaša načrtovani projekt. V naslednjih dneh namerava odbor javiti koledar bližnjih srečanj po vaseh devinsko-nabrežinske občine.

Močnik proti Forza nuova

Svetovalec Slovenske skupnosti v tržaškem občinskem svetu Peter Močnik je tržaškemu javnemu tožilstvu poslal zapis, v katerem zahteva, naj tožilec preveri zadržanje nekaterih pripadnikov skrajno desničarskega gibanja Forza nuova, ki so prejšnji teden v občinskem svetu delili letake z žaljivo vsebino proti protifašističnemu odporništvu, prazniku 25. aprila, predsedniku republike in slovenski manjšini. Močnik je namreč mnenja, da je vsebina letaka preslegla meje politične kritike, in zato zahteva, naj tožilstvo preveri zadevo in naj postopa v skladu z zakonom.

Slovenski zamejski filatelisti praznujejo

50 let Slovenskega filatelističnega kluba "Lovrenc Košir"

Zlati jubilej so zamejski filatelistični navdušenci počastili z bogato razstavo, dvojezičnim poštnim žigom, priložnostno ovojnico in jubilejnim zbornikom.

V poplavi novic in vesti o najrazličnejšem delovanju naših številnih društev in organizacij se sporočilo o okrogli obletnici kluba, ki šteje komaj okoli dvajset članov, kaj hitro lahko izgubi oz. gre mimo brez posebne pozornosti. Morda zato, ker gre za dejavnost, ki je ti ljudje (ki so večkrat bolj znani zaradi drugih stvari) ne obešajo preveč na veliki zvon: delo zbiratelja je namreč tiho, skoraj neopazno in služi predvsem nekemu res zasebnemu duhovnemu zadoščanju. Zadeva pa postane nekoliko drugačna, ko izvemo, da je tisto društvo eno redkih, ki delujejo v tržaškem mestnem središču.

Slovenski filatelistični klub "Lovrenc Košir" je tako, skoraj potihom, prišel do svojega zlatega jubileja, 50-letnice delovanja. Na ta jubilej bodo trajno spominjali spominska ovojnica z Mihcem in Jakcem, priložnostni dvojezični poštni žig (prvi dvojezični žig v rabi v tržaškem mestnem središču) in zbornik z naslovom *Pol stoletja z znam-*

kami, v katerem je orisana zgodovina društva. Slovenski zamejski filatelisti so se poleg tega svoje obletnice spomnili tudi s spominsko razstavo znamk in starih razglednic, ki so jo odprli v torek, 18. marca, v dvorani Zadržne kraške banke na Opčinah. Na ogled so filatelistične izdaje kluba "Košir" 1954-2003 in zbirke nekaterih njegovih članov: pokojnega Ivana Ločniškarja (Narodne noše), Branka Morenciča (Slovensko Primorje 1943-1945), Adrijana Mozečiča (Kraške vasi in Trst za časa stare Avstrije), Franca Saksida (Walt Disney), Petra Suhadolca (Cona B Primorja 1945-1947 in Osvajanje nekoristnega sveta), Angela Švaba (Vodometi, dvorci, gradovi, osebnosti), Igorja

Tute (Skavti) in Danjela Vinčeca (Stari avtomobili). Na odprtju razstave so podelili spominske plakete zaslužnim članom Jelki Daneu, Evgeni Dobrili, Odu Kalanu, Adu

Laporniku, Mauru Malusi, Teodorju Okretiču, Francu Saksidi, Angelu Švabu, Liviju Valenčiču in Andrei Wehrensenu.

Slovenski filatelistični klub "Lovrenc Košir" je bil kot Tržaški filatelistični klub ustanovljen leta 1953 v Trstu (ustanovni občni zbor je bil 11. februarja na sedežu Slovensko-hrvaške prosvetne zveze). Nadel si je ime po škofje-loškem rojaku Lovrencu Koširju (1804-1879), ki velja za enega od reformatorjev poštnih služb v 19. stoletju in za nesojenega očeta poštno

znamke (za kar pa doslej niso bili zbrani trdni dokazi). Ustanovitev kluba "Košir" so z veseljem sprejeli krajevni filatelistični navdušenci, ki so se v velikem številu včlanili vanj, a navdušenje je v kasnejših letih, predvsem zaradi takratnih političnih dogodkov splahnelo. Kljub težavam dejavnost ni nikoli dokončno prenehala, tako da so slovenski filatelisti na italijanski strani meje, kot je zapisal sedanji predsednik Peter Suhadolc v uvodni besedi v jubilejnem zborniku, "stali in obstali". Za delovanje in razvoj kluba sta - poleg drugih - zaslužni predvsem dve osebnosti: prvi predsednik Srečko Merlak in predvsem Ivan Ločniškar, ki je v kriznem obdobju znal ohraniti društvo pri življenju in mu dati novega zagona. Člani društva so razstavljali in še razstavlajo v Italiji, Sloveniji in drugih evropskih in izvenevropskih državah, klub "Košir" pa je tudi član Filatelistične zveze Slovenije, katere podpredsednik je prav predsednik kluba Peter Suhadolc.

Gostovanje pri milanskih Slovencih Zbor Lojze Bratuž v Milanu

Prijetna sončna nedelja je 16. marca privabila v našo slovensko krščansko skupnost v Milanu kar lepo število vernikov. Slovenskim rojakom so se pridružili še nekateri prijatelji, ki radi zahajajo k nam in se vedno dobro počutijo med nami. Res smo obhajali postno nedeljo, a je v nas prevevalo velikonočno veselje zaradi gostov iz Gorice.

Mešani pevski zbor Lojze Bratuž se je po 20 letih vrnil v našo sredo in dvignil naše bogoslužje v nebeske višine. Že dopoldne so si pevci ogledovali milanske lepote in se ustavili pred milansko Scalo. Kaj ne bi, saj so glasbeniki! Po hitrem kosilu sta jih vodila Antonio in Janez pospremila v našo cerkev Sv. Rešnjega Tesla. Pod vodstvom Bogdana Kralja so lepo prepevali med mašo. Celo karmeličanski patri so jim prislunili in bi jih kar prosili, naj ostanejo pri njih kot zaposleni pevci. Člani pevskega zbora so nam po

maši ponudili še koncert prijetnih slovenskih narodnih pesmi. Njihova besedila so ponazarjala Beneško in Korosko, Primorsko in Gorenjsko. Ne samo burno ploskanje, tudi solze so napolnile dvorano. Starejši so se spominjali otroških dni in domačih livad. Po slovenski navadi je koncertu sledilo nazdravljanje in

še do poznega večera so se naši gostje zadržali z nami v pogovoru in prepevanju domačih pesmi. Hvaležni smo pevcem in Združenju cerkvenih pevskih zborov iz Gorice, ki je omogočilo njihovo gostovanje pri nas. Njim in drugim rojakom kličemo: blagoslovljene velikonočne praznike in nasvidenje v Milanu!

Misli na poti v Milan

Na lepo sončno nedeljo 16. marca je MePZ Lojze Bratuž pod vodstvom prof. Bogdana Kralja ponesel našo pesem v Milan med slovenske rojake in druge ljubitelje zbrovskega petja. Skupini sem se pridružil kot bivši pevec. Skraja sem se malo obotavljal, zdaj pa moram priznati, da so mi pevci naredili to nedeljo lepo kot že dolgo ne.

Čudovito sončno jutro se sveti, tudi ko gremo tam mimo, kjer si je nenasitni prometni malik pred nekaj dnevi v gosti megli zažgal 13 žrtev. Vse je skrbno zabrisano, ker nimamo radi, da nas kaj spominja na smrt. Hiteti moramo naprej. Medtem ko avtobus hiti, prebiram zadnjo številko Novega glasa. Berem tudi prispevke, ki uredniku solijo pamet z nauki o demokraciji. Po nepotrebem, saj vsi dobro vemo, da je urednik velik demokrat. Verjetno niso pomislili, da je Jurij Paljk tudi estet.

/ stran 16
Danilo Čotar

Študijsko Raziskovalni Forum za Kulturo in Slovensko pastoralno središče Predavanja o mučeništvu

"Pričevanje krščanskih mučencev 20. stoletja: korenine upanja za bodočnost Evrope in sveta"

Trpljenje in smrt vsakega človeka, skupine ljudi ali celega naroda ostajata, kljub mnogovrstnim raziskavam, razlagam ipd., skrivnost. Ostajata skrivnost, ker ne moremo do konca razumeti vzgibov in vzrokov, ki vodijo ljudi v njih povzročanje. A toliko bolj ostajata skrivnost, ko ju trpinčena ali ubita oseba, skupina ljudi ali narod prostovoljno sprejmejo in tako postanejo dar za boljši jutri človeštva.

Taka daritev lastnega življenja - mučeništvo - ima v katoliški Cerkvi posebno mesto. Katekizem katoliške Cerkve, prenovljen v duhu II. vatikanskega koncila, razlaga mučeništvo kot "najvišje pričevanje resničnosti vere; mučeništvo pomeni pričevanje, ki gre prav do smrti." Živa priča mučeništva je, med toliko drugimi v dvajsetem stoletju, Edith Stein, nemška judinja, ki je sprejela krščansko vero, se dala krstiti

in stopila v red karmeličank. Umrla je skupaj s svojim narodom v plinski celici zloglasnega Auschwitza.

Tako želi Študijsko Raziskovalni Forum za Kulturo, v sodelovanju s Slovenskim pastoralnim središčem posvetiti sklop treh predavanj na temo: *Mučenci 20. stoletja: priče življenja in resnice*. Prvo predavanje bo v petek, 28. marca. Dr. Valentina Bach, predstavnica Skupnosti sv. Egidija, bo spregovorila na temo *Pričevanje krščanskih mučencev dvajsetega stoletja*. Drugo predavanje bo v petek, 4. aprila. O liku judinje, filozofinje in karmeličanke Edith Stein bo spregovoril p. Mirko Pelicon DJ. Tretje in zadnje predavanje pa bo namenjeno našemu duhovniku in rojaku Jakobu Ukmarju. Njegovo življenje in duhovniško sporočilo nam bosta posredovala prof. Tomaž Simčič in msgr. Dušan Jakomin.

Vsa tri predavanja bodo potekala v Gorici, v Slovenskem pastoralnem središču, dom Franc Močnik, z začetkom ob 20.30.

ŠTUDIJSKO RAZISKOVALNI FORUM ZA KULTURO SLOVENSKO PASTORALNO SREDIŠČE

"PRIČEVANJE KRŠČANSKIH MUČENCEV DVAJSETEGA STOLETJA: KORENINE UPANJA ZA BODOČNOST EVROPE IN SVETA"

dr. Valentina Bach - Skupnost sv. Egidija

Petek, 28.03.2003, ob 20.30

Slovensko pastoralno središče - dom Franc Močnik
Ul. S. Giovanni 9 GORICA

ŽIV SPOMIN

Bil je sončen dan in oljčna nedelja. Šel si na sneg, na zadnji smuk, pozdravil si vse doma, a nazaj se nisi vrnil. Odšel si v polni mladosti, kruta usoda te je odtrgala od nas, v vseh si pustil praznino. Petnajst let je že minilo, odkar beli kamen te pokriva, tvoj nasmeh, tvoj pogled sta nam živ spomin, dajeta nam upanje in mladim pomoč, da jim bo lepše življenje naprej.

Tomek

27. 3. 1988 - 27. 3. 2003

PROSVETNO DRUŠTVO ZDRUŽENJE CERKVENIH PEVSkih ZBOROV - GORICA

vabita na
MAŠO ZADUŠNICO ZA POKOJNIM BOGOMIROM (MIRKOM) ŠPACAPANOM

in na
KONCERT POSTNIH PESMI

V IZVEDBI NASLEDNJIH ZBOROV:
Otroški pevski zbor *Podgora*
Cerkveni pevski zbor *Miren*
Vokalna skupina *Sovodenjska dekleta*
Cerkveni pevski zbor iz *Sel na Krasu*
Vokalna skupina *Vinika*
Mešani peski zbor *Rupa-Peč*

Priložnostni govor bo imel **dr. Rafko Dolhar**

Župnijska cerkev v Podgori
Nedelja, 30. marca 2003, ob 17. uri

OBVESTILA

POTOVANJE Novim glasom v Provanso od 22. do 30. aprila. Prijavlence naprošamo, da stroške potovanja poravnajo najkasneje do petka, 4. aprila 2003, v jutranjih urah na naših uredništvih v Gorici in Trstu.

NA SEDEŽU društva Jadro bo v sredo, 2. aprila, predvajanje angleškega filma o zločinskem početju fašistov v Afriki in na Balkanu. Začetek ob 20. uri.

ROMANJEV Medjugorje (od 30. maja do 2. junija). Informacije za Gorico tel. 0481 882395 ali 0481 32121 (trgovina Agrosamenti na Travniku, Darko Durček) ali za Trst tel. 040 229166 (g. Jože Markuža). Vpis do zasedbe mest v avtobusu ali najkasneje do konca aprila.

DRUŠTVO SLOVENSkih upokojencev za Goriško prireja na velikonočni ponedeljek, 21. aprila, celodnevni izlet v arboratum Volčji potok, Kamnik in Ljubljano. Vpisovanje na tel. št. 0481 882024.

KRUTOBVEŠČA, da je na razpolago še nekaj mest za velikonočni izlet na Bavarsko (Dachau, München in gradovi kralja Ludwiga) od 18. do 21. aprila. Vpisovanje na sedežu v Gorici, Korzo Verdi 51 int., tel. 0481 531644.

DAROVI

NAMESTO CVETJA na grob pok. Silvestru Langu: - za števerjansko cerkev: druž. Lango z Bukovja 50,00; sestra Vera 50,00; druž. Komjanc z Bukovja 50,00; druž. Marino Humar 50,00; števerjanska sekcija Slovenske skupnosti 30,00; - za

cerkveni pevski zbor: Veneranda Humar-Terpin 50,00; sestra Vera 50,00; druž. Florijana Langa 50,00; 8 prijateljev sina Florijana 80,00; - za Števerjanski vestnik: sestra Vera 50,00 €.

ZA CERKEV na Jazbinah: Vizin Lorenzo 20,00; - namesto cvetja na grob pok. Mariji Sirk Kristančič: druž. Cuel-Medvešek 70,00; druž. Bučinel, Gradno, 40,00; nečaki Marija, Edo, Milojka z družinami 80,00; nečak in nečakinje Kristančič 100,00; sestre Kristančič 30,00; - v spomin na pok. Gajo Ciglič: starši Margaret in Bogdan 50,00; družini Cuel in Medvešek 50,00; - za večno luč v cerkvi na Jazbinah: namesto cvetja na grob Gaji Ciglič stari starši, strici in tete 100,00, Ivanka Princič 30,00 €.

ZASKLAD sestre Mihelangele: N.N. 25,00 €.

ZA SNAŽILKE števerjanske cerkve: Roman Vogrič 50,00 €.

ZA ZAVOD sv. Družine: v spomin na dragega očeta Darka Gorjana Klara z družino 50,00 €.

ZA CERKEV na Vrhu: starši ob krstu Tomaža Cotiča 50,00; nona Malči ob krstu Tomaža 25,00 €.

ZA CERKEV na Peči: Danica Juren 20,00; Bernarda Novak Malič 10,00 €.

ZA CERKEV v Gabrjrah: Zofka 5,00; Neva in Andi Zaghet v spomin na starše 75,00 €.

ZA MISIJON p. Kosa: Neva in Andi Zaghet v spomin na starše 75,00 €.

V SPOMIN na pok. moža in očeta Emila Doktoriča daruje družina za SD Sončnica 50,00 in za cerkev sv. Ivana 50,00 €.

Vljudno vabljeni na odprtje fotografske razstave

PRELESTNA TIŠINA KRAJINE
Mirko Bijuklič

Umetnika bo predstavil Jurij Paljk

Kulturni center Lojze Bratuž Gorica.
Petek, 28. marca 2003, ob 18. uri

SLOVENSKI CENTER ZA GLASBENO VZGOJO EMIL KOMEL

Srečanje z glasbo 2002/2003

PUERI CANTORES
MLADINSKI ZBOR IZ TOLMINA
"Poje vam mladost in vriska"
Barbara Kovačič, dirigent

Kulturni center Lojze Bratuž
sobota, 5. aprila 2003, ob 20.30

ZDRUŽENJE CERKVENIH PEVSkih ZBOROV GORICA v sodelovanju z ŽUPNIJO SV. ANDREJA AP. ŠTANDREŽ

vabita na koncert

VELIKONOČNA SKRIVNOST V GLASBI, PESMI IN BESEDI

Nina Kompore, sopran
Franc Kompore, trobenta in krilni rog
Tomaž Plahutnik, citre
Tomaž Bajžel, orgle
Tone Ftičar, vezni tekst

Župnijska cerkev v Štandrežu
sobota, 12. aprila 2003, ob 20.30

11

ČETRTEK,
27. MARCA
2003

Modro in preudarno izkoriščena zgodovinska priložnost Slovenije

Prepričljivo za Evropsko unijo in zvezo NATO

Na nedeljskih referendumih je Slovenija dokazala, da hoče v prihodnosti postati aktivna in enakopravna članica Evrope in razvitega sveta.

Privrženci vstopa Slovenije v EU in v zvezo NATO, obe največji mednarodni povezavi tega časa, so v nedeljo, 23. t.m., doživeli veliko zmago. Na referendumih se je namreč kar okoli 93% uvrstencev izreklo za včlanitev v EU, za vstop Slovenije v NATO pa je bilo kakih 66% tistih, ki so glasovali. Predsednik države dr. Janez Drnovšek je dejal, "da je to odlična sad več kot desetletnih prizadevanj slovenske politike, pri čemer pa sta izida referendumov, posebej tistega o NATU, posebej dragocena glede na mednarodne razmere, v katerih sta potekala. Mislim na vojno v Iraku, ki so jo mnogi na vsak način poskušali povezati z NATOM". Predsednik vlade Anton Rop je ob objavi sicer še neuradnih izidov referendumov rekel, "da je zelo vesel zmage, tudi zato, ker je Slovenija sama organizirala glasovanje, ki ga NATO sploh ni zahteval". Zunanji minister dr. Dimitrij Rupel, ki se je zelo odločno zavzemal za vstop v NATO in je bil zaradi tega deležen mnogih očitkov, nizkih udarcev, groženj in žalitev posameznikov in neke znane slovenske revije, je ob objavi izidov poudaril, "da so ti fenomenalni, zdaj je tekmovalno potovanje končano, pot pa se pri-

čenja". Izide je ugodno ocenil tudi predsednik SDS Janez Jansa, ki je med tistimi kom in političnim nazorom so dodajali tudi veliko protiamerikanizma. Nasploh pa je mogoče ugotoviti, da nasprotniki obeh povezav niso imeli prepričljivih in verodostojnih argumentov za svoja stališča. Po njihovem naj bi bila Slovenija dopadljiva sama sebi, skoraj samozadostna država, prepričana v lastno veličino v tem globalnem svetu; morebitne zunanje nevarnosti, tudi terorizem, pa bi odpravljala s politiko nevtralnosti ali z nekakšno novo obliko nevtrščnosti. Takšna mnenja so bila nemara izrečena dobronamerno, toda bi bila škodljiva. Slovenija bi se namreč osamila in se postopno lahko vrnila nazaj v območje jugovzhodne Evrope, to je na Balkan. Zapravili bi državo komaj dvajset let po tem, ko je bila vzpostavljena.

ZA VEČJO VERODOSTOJNOST POLITIKE

Ob izrazih veselja in navdušenja spriči izidov obeh referendumov, pa je bilo slišati tudi opozorila, da bi se morala Slovenija bolj uveljaviti v mednarodni politiki. Vlada in parlament, denimo, še nista sprejela jasnih stališč in opredelitev glede napada ZDA in Velike Britanije na Irak. Zagotovo ni dovolj, da Slovenija napad samo obzrluje, saj naj bi ga tudi obsodila. Res pa je, da se je Slovenija že obvezala, da bo v okviru OZN sodelovala pri povojni obnovi Iraka in reševanju humanitarnih težav v tej državi. Vlada naj bi tudi jasno odgovorila na prošnjo ZDA, da bi ji Slovenija za potrebe iraške vojne dala na voljo zračni prostor in transportne poti. To bi bilo potrebno, sodimo, tudi zaradi tega, ker bo ameriški senat imel važno vlogo pri ratifikaciji pogodbe o vstopu Slovenije v NATO.

Slovenska vlada in politika se sicer že lotevata izvajanja duha in izidov referendumov. Zunanji minister dr. Dimitrij Rupel je v ponedeljek, 24. t.m., generalnega sekretarja zveze NATO lorda Robertsona obvestil, da se postopek za sprejem Slovenije v to organizacijo lahko nadaljuje. 16. aprila pa bo v Atenah podpisana pogodba o vstopu Slovenije v EU. V to povezavo bodo vključeni 1. maja leta 2004.

Marjan Drobež

Nova Gorica / Kulturna dediščina

Za obnovo cerkvenih stavb

Mestna občina Nova Gorica je tudi v letošnjem proračunu namenila sredstva, namenjena tekočemu vzdrževanju

urejanja okolja Marijinega svetišča oz. bazilike na Sveti Gori (na sliki) bo občina namenila tri milijone tolarjev. Predvideno je, da bodo zraven bazilike, na Frančiškovem hribu, postavili dva do tri metre visok kip sv. Frančiška, izdelan bo v bronu. Za razna dela v frančiškanskem samostanu na Kostonjci nad Novo Gorico pa bo občina Nova Gorica v tem letu namenila enajst milijonov tolarjev. Predvidevajo,

da bodo letos končali obnovo grobnice francoske cesarske rodbine Bourbonov. Občina bo iz proračuna za leto 2003 prispevala deset milijonov tolarjev tudi za prenovitvena dela v cerkvah v Vitovljah, na Trnovem, v Grgarju, Braniku in Prvačini.

Čezmejni goriški odbor za zdravstvo

Prizadevanja za združitev bolnišnic

Na pobudo Foruma za Goriško, to je civilnega združenja za preporod Goriške, in Koordinacijskega odbora za posuško zdravstvo (Coordinamento per la sanità isontina) v Gorici so ustanovili nov organ, ki si bo prizadeval za tesno sodelovanje in po možnosti tudi združitve Splošne bolnišnice dr. Franca Derganca v Šempetru pri Gorici in civilne bolnišnice v Gorici. Imenovali so ga Čezmejni goriški odbor za zdravstvo brez meja. V njem so štirje člani: dva z območja Šempetra-Vrtojbe in Nove

Gorice in dva iz italijanskega goriškega prostora. V podporo sodelovanju ali morda združitvi obeh splošnih bolnišnic ob meji bosta Forum za Goriško in Koordinacijski odbor za posuško zdravstvo v soboto, 5. aprila, pripravila t.i. pohod za zdravstvo brez meja. Začel se bo ob 9.30 pri civilni bolnišnici v Gorici, se pozneje ustavi pred splošno bolnišnico v Šempetru pri Gorici, pohod pa se bo ob 12.30 zaključil pred mednarodnim mejnim prehodom v Rožni dolini.

Odgovori in pojasnila o Sloveniji v EU

Slovenščina bo postala eden od uradnih jezikov povezave

Novosti na področju evropske zakonodaje

Delegacija evropske komisije (vlade) v Sloveniji je izvedla izredno obsežno kampanjo pojasnjevanja javnosti o naravi, organiziranosti in pomenu EU za Slovenijo in njene prebivalce. Knjižica z naslovom *Evropska unija odgovarja na vaša vprašanja*, je izšla v nakladi skoraj 700 tisoč izvodov, prejela pa so jo vsa gospodinjstva. V enaki nakladi je izšel barvni plakat z naslovom *Slovenija doma v Evropi in s podnaslovom Slovenija članica Evropske unije*.

V omenjeno pojasnjevalno kampanjo o EU in Sloveniji se je neposredno in zelo aktivno vključil tudi veleposlanik Erwan Fouere (na sliki), vodja delegacije Evropske komisije v Sloveniji. Obiskal je vse večje kraje v državi in se s prebivalci pogovarjal o procesih in pomenu evropskega združevanja, pri čemer ga je

v večini primerov spremljal dr. Janez Potočnik, vodja ožje pogajalske skupine Slovenije v pogajanjih za sprejem Slovenije v omenjeno mednarodno integracijo. V pripravah na referendum v nedeljo, 23. marca, sta se dobro seznanila tudi s predlogi in težnjami za tesnejšo povezavo oz. funkcionalno združitev Nove Gorice in Gorice v nekakšno skupno mesto ob slovensko-italijanski meji na Goriškem.

Delegacija evropske komisije v Sloveniji je, kot že zapisano, odgovorila na vsa vprašanja državljanov o pomenu in ciljih vključevanja v EU. Navajamo odgovore na nekatere aktualna vprašanja, denimo, o slovenski kulturi, jeziku in sploh naši narodni istovetnosti po vključitvi v povezavo. Določeno je, "da bo z vstopom Slovenije v Evropsko unijo slovenščina postala

eden od dvajsetih uradnih jezikov EU in bo v enakem položaju kot drugi uradni jeziki. To pomeni, da bodo slovenski predstavniki v evropskih ustanovah na srečanjih in zasedanjih govorili slovensko in da bodo tudi vsi predpisi in drugi pravni akti, vključno z Uradnim listom Evropske unije, prevedeni v slovenščino. Slovenski državljani bodo lahko v slovenščini naslovili svojo prošnjo ali pritožbo na evropski parlament, varuha človekovih pravic ali na katerokoli drugo ustanovo in vsi mu bodo v slovenščini tudi odgovorili. Tudi slovenski poslanci v evropskem parlamentu bodo razpravljali v slovenskem jeziku".

Kar zadeva kulturno istovetnost (identiteto), je treba poudariti, da EU temelji na različnosti kultur, jih neguje in podpira. To v celoti velja

tudi za slovensko kulturno istovetnost in njeno varovanje. Slovenci, ki žive v matični državi, pa tisti deli naše skupnosti, ki sodijo pod Italijo, Avstrijo in Madžarsko, bodo po odpravi državnih meja lahko še obogatili svoje sodelovanje, kot deli enega samega naroda, brez političnih in drugih ovir, ki so jih doslej omejevale. Vendar pa je upoštevati, da o kulturni in izobraževalni politiki odločajo države same. Nobena od držav članic EU, med njimi so

številne manjše države, ni izgubila kulturne ali drugih istovetnosti. Slovenska kultura in jezikovna istovetnost torej lahko izgineta le, če bosta oziroma bi bili deležni premajhne pozornosti, varovanja in nege med samimi Slovenci, kjerkoli že živijo. Samo od Slovenije je skratka odvisno, kako bo zakonsko zagotovljena pravica do rabe slovenskega jezika v evropskih ustanovah, v celotni EU, tudi dejansko zaživela. Ob referendumu za vstop Slovenije v EU je vodja delegacije evropske komisije v Sloveniji, veleposlanik Erwan Fouere, tudi dejal, "da so bila poznanja za mednarodne povezave, navezanost na krajevne običaje ter značilna kulturna in naravna lepota, ki krasi to državo, so nedvomno vrednote, ki bodo Sloveniji omogočile, da bo blestela v evropski družini narodov in ljudstev".

M.

PDG / Gostovanje

Čilska 'm te ubu!

Lani je Primorsko dramsko gledališče krstno uprizorilo v režiji Matjaža Latina tragikomedijo Zorana Hočevarja *'m te ubu!*. Na pobudo vodstva PDG in v okviru mednarodnega sodelovanja je pred kratkim zaživela v španskem jeziku kot *Te matare?* v čilskem gledališču La Machina v Santiagu. V Sloveniji so jo čilski igralci odigrali v Kranju in Novi Gorici, v petek, 21. t. m. Zgodba z grotesknimi niansami o zavojnem življenju ljudi na robu družbe, prepojena s črnim humorjem, je napisana v nizkem pouličnem jeziku, ki ji nedvomno ustreza in rezko poudarja klavirno stvarnost in eksistenco njenih protagonistov. Režiser Marco A. Monsalve je nje značilnosti zelo izostril in jo prikazal skrajno naturalistično, na meji prostaškosti in neokusnosti. Morda so čilski gledalci tega vajeni, na naše estetsko občutljive oči in čutenje pa je to učinkovalno zelo moteče. Našim gledališkim okusom je mnogo bolj ustrezala postavitev PDG, ki je bila stvarno jedka, a dostojno fina.

Na ljubljanskem razstavišču **Sejem Alpe Adria**

Na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani se je minuli četrtek začel sejem za turizem, šport in prosti čas Alpe Adria.

Na letošnjem sejmu, ki je trajal do nedelje, se je na 4.000 kvadratnih metrih razstavnih površin predstavilo 130 razstavljalcev, od tega 89 domačin in 41 tujih. Poleg podjetij iz sosednjih držav in držav nekdanje Jugoslavije so gostovali tudi razstavljalci iz bolj oddaljenih držav, tudi s Cipra, iz ZDA in Tajske. Sejem Alpe Adria je eden popularnejših in živahnih slovenskih sejmov, ki v svojem programu

biskovalcem. Tisti, ki jim je vseč zabavna sprostitiv, so se lahko udeležili predstavitev streljanja z barvnimi žogicami, vsi obiskovalci pa so se imeli možnost potegovati za dopustniško obarvane nagrade.

Organizatorji so pripravili pestro obsejensko dogajanje, saj so vse dni potekale

pokušnje in predstavitve raznih kulinarčnih specialitet posameznih slovenskih in ne samo slovenskih pokrajin in krajev. Prireditve so spremljali znani slovenski običaji, predstavitev izdelkov domače obrti, nastopi folklornih skupin, glasbeni in pevski nastopi, kvizi in nagradna vprašanja.

Sejem za prosti čas, kot bi lahko sejem Alpe Adria tudi poimenovali, je dober pokazatelj turistične sezone, ki je pred vrati, saj na njem turistične agencije pokažejo svoje programe in seveda tudi po ugodnih pogojih sprejemajo že vpise za razna letovanja. Obenem pa je to tudi sejem, ki kaže, kako se je naša družba spremenila, saj klasičnih sejmov nekdanjih dni skorajda ni več, vse bolj jih zamenjujejo strogo specifični sejmi in predvsem pa vse več sejmov, ki so namenjeni športu, zabavi, oddihu in prostemu času.

Poleg turističnih in športnih vsebin so za živahniji sejmski utrip na ljubljanskem sejmišču poskrbeli številni drugi dogodki, namenjeni o-

Sejem za prosti čas, kot bi lahko sejem Alpe Adria tudi poimenovali, je dober pokazatelj turistične sezone, ki je pred vrati, saj na njem turistične agencije pokažejo svoje programe in seveda tudi po ugodnih pogojih sprejemajo že vpise za razna letovanja. Obenem pa je to tudi sejem, ki kaže, kako se je naša družba spremenila, saj klasičnih sejmov nekdanjih dni skorajda ni več, vse bolj jih zamenjujejo strogo specifični sejmi in predvsem pa vse več sejmov, ki so namenjeni športu, zabavi, oddihu in prostemu času.

ZUT

Posledice anglo-ameriškega napada na Irak bomo občutili tudi v Evropi.

Vojna in svetovno gospodarstvo

Pričakujejo, da bo vojna trajala malo časa. Kriza turističnega sektorja.

Začela se je vojna v Iraku. Ameriški vojni stratezi predvidevajo, da bo trajala največ teden dni in da bodo skušali zaščititi civilno prebivalstvo tako, da bo čim manj mrtvih in ranjencev med civilnimi prebivalci. Čeprav se nam ta vojna zdi tako zelo dalec, skoraj na koncu sveta, je imela na naše kraje precejšnje gospodarske posledice. Že pred samim napadom smo lahko občutili precejšen vpliv na borzo.

Ker borzni operaterji pričakujejo bliskovito zmago, so se hitro povečali posli. Borzni indeksi so narasli. Sicer pa so take pozitivne rezultate tudi pričakovali. Za borzne operaterje je najslabše stanje negotovosti, v tem primeru borzni posredniki čakajo, kaj se bo zares zgodilo; ko ta negotovost preneha, se začnejo tudi borzni operaterji premikati in svetujejo svojim strankam take ali drugačne investicije. Komaj se je začelo resneje govoriti o ameriškem napadu, so začeli borzni indeksi v Združenih državah Amerike naraščati, kar je znak, da so se posli povečali. To pozitivno stanje se je začelo že šest dni pred ameriškim napadom, izvedenci pa predvidevajo, da se bo pozitiven trend še nadaljeval. Tako so najvišje ugodne rezultate zabeležili pri trgovanju z delnicami podjetij, ki se ukvarjajo s telekomunikacijo, z delnicami farmacevtskih družb, z delnicami podjetij velike distribucije in avtomobilskih proizvajalcev. Istočasno pa so

se močno zmanjšali posli z obveznicami, predvsem z državnimi vrednostnimi papirji. Veliko varčevalcev je ravno v tem šestdnevem obdobju prodalo svoje državne vrednostne papirje in preusmerilo svoje prihranke v delnice družb iz omenjenih sektorjev. Seveda so pozitivne znake opazili tudi v Evropi, predvsem v Veliki Britaniji.

Tudi na ceni surove nafte se odraža pričakovanje izredno hitre in seveda uspešne vojne. Ker pričakujejo, da bo vojna zelo hitra, je cena surove nafte padla in znaša trenutno od 27 do 30 dolarjev na sodček. Sicer pa je trenutno na tržišču dovolj surove nafte, saj so tako Venezuela kot Rusija dali na tržišče precejšnje količine nafte, pa tudi povpraševanje v drugem tromesečju leta je navadno precej manjše kot v prvem. Tudi združenje OPEC je dalo na tržišče dodatne količine surove nafte, tako da so se zaloge v raznih državah v zadnjih dneh precej povečale. Žal pa je vsako nadaljnje načrtovanje trenutno nemo-

goče, saj ni znano, kako bo vojna vplivala na sirske izvoze, istočasno pa se ne ve, kako bo vojna poškodovala obstoječe strukture v Iraku.

Vojna napoved pa je takoj pozitivno vplivala tudi na kotacijo dolarja na vseh svetovnih borzah. Vrednost ameriške valute je v primerjavi z evrom hitro narasla.

Ravno tako izgublja na vrednosti v primerjavi z ameriškim dolarjem tudi japonski jen, kar negativno vpliva na japonsko gospodarstvo. Vojno v Iraku bomo vsekar občutili tudi v Evropi. Že pred kakim dnem se je zaključilo veliko nemško-ameriško prijateljstvo, kar se pozna na političnih odnosih med obema državama. Nemci pa se sedaj bojijo, da se bo ta razdor poznal tudi na gospodarskem področju. Nekatera nemška podjetja so že objavila podatek, da so številna ameriška podjetja preklicala že sklenjene pogodbe, podobni primeri pa bi se lahko še nadaljevali. V letu 2002 so bile Združene države Ame-

rike drugi najpomembnejši uvoznik nemških proizvodov na svetu. Če bi prišlo do bojkota nemških proizvodov v ZDA, bi se že slaba nemška gospodarska slika samo še poslabšala. Francoski gospodarstveniki pa se trenutno ne bojijo, da bodo ameriška podjetja bojkotirala francoske proizvode. To se ni še zgodilo in Francozi so prepričani, da sta politika in gospodarstvo dve ločeni stvari in da zaradi tega posledic za njihovo protivno zadržanje ne bo. Italijanski podjetniki pa so bolj v skrbeh, saj predvidevajo, da se bo zmanjšalo zunanje povpraševanje po italijanskih proizvodih v Združenih državah Amerike, pa tudi na Srednjem vzhodu.

Zelo veliko težav pa že občutijo turistični operaterji. Takoj se je zmanjšalo povpraševanje po potovanjih in letalskih poletih. Predvidevajo, da se bo v prvem tednu vojne povpraševanje po počitnicah zmanjšalo za približno 90%, kar bo predstavljalo za turistične operaterje veliko izgubo. Največ težav pa občutijo letalski prevozniki. Samo Alitalia je morala zaradi manjšega povpraševanja zmanjšati tedensko število letov, in sicer za 200 poletov tedensko. Številne ameriške letalske družbe pa so že na robu stečaja. Zabeležili pa so tudi izredno velik padec rezervacij ameriških turistov, ki so preklicali približno 40% rezervacij.

Številne ameriške letalske družbe pa so že na robu stečaja. Zabeležili pa so tudi izredno velik padec rezervacij ameriških turistov, ki so preklicali približno 40% rezervacij.

Mara Petaros

Usmeritev slovenske politike na področju ribištva

Ulov rib v sladkih vodah narašča

V eni zadnjih števil *Ekonomskega ogledala*, ki ga izdaja Urad za makroekonomske analize in razvoj pri slovenski vladi, je opisano tudi stanje v ribištvu, gospodarsko pomembni dejavnosti. Podatki in ugotovitve na splošno niso ugodni. Skupna teža ulova vodnih živali (tako opredeljujejo ribe, glavonožce, rake in školjke) je lani znašala 3.085 ton. Od te količine je bilo 57% morskovodnih, ostalo pa sladkovodnih živali. Ribiči, ribogojci in školjarji, ki se ukvarjajo z ulovom in vzrejo morskih živali, so ulovili oz. vzredili 1.546 ton rib, 134 ton glavonožcev in rakov ter 91 ton školjk. V primerjavi s prejšnjimi leti izstopa predvsem izredno bogat lov glavonožcev, večinoma sip in hobotnic. Ulov morskih rib vse od osamosvojitve Slovenije vztrajno pada in znaša le štiri petine ulova iz leta 1997 ali tretjino ulova iz leta 1991. Poleg izgube nekdanjega ribolovnega morja (zdaj je znaten del slednjega pod hrvaško suverenostjo) je vzrok tudi v gibanju (fluktuaciji) malih plavkih

rib, ki pomenijo veliko večino vsega slovenskega ulova. Največji del ulova na morju odpade na zasebne ribiče.

Skupni ulov sladkovodnih živali pa v nasprotju z morskim dolgoročno narašča in ga je že skoraj dohitel. Lani je znašal 1.314 ton. Osemdeset odstotkov rib je bilo vzrejenih v ribogojnicah, 4% v ribnikih za trženje športnega ribolova, ostalo pa izlovljeno v športnem ribištvu. V teh dejavnostih je bilo lansko leto zaposlenih okoli 300 ribičev oz. delavcev drugih poklicev.

Slovenska politika na področju ribištva bo usmerjena k ohranitvi obsega ribolova v teritorialnem morju in v odprtih vodah Jadrana, v sladkovodnih pa k povečani vzreji in širši ponudbi rib in ribjih izdelkov. Vendar je povpraševanje precej večje od ponudbe, kar bo najbrž značilno tudi za prihodnje obdobje. Zaradi tega mora država čedalje več rib in ribjih izdelkov uvažati. Lani je, denimo, uvoz znašal kar 7,976 ton, v vrednosti skoraj 23 milijonov evrov.

M.

Pred poletno turistično sezono

Slovinci poleg Nemcev najpogostejši gosti na Hrvaškem

Slovinci smo kot turisti od nekdaj navezani na Istro in Dalmacijo

Hrvaško ministrstvo za turizem in hrvaška turistična skupnost v Ljubljani sta po poročanju Slovenske tiskovne agencije minuli teden predstavila nekatere aktualnosti v hrvaški turistični ponudbi, saj se na Hrvaškem še kako zavedajo, kako pomemben je slovenski turistični trg.

"Slovenski gost ostaja eden pomembnejših, če ne najpomembnejši gost na Hrvaškem," je na posebnih tiskovnih konferenci dejal direktor hrvaške turistične skupnosti Goran Blažič. Na to dejstvo po njegovih besedah zgovorno kažejo številke minulega leta, ko so na hrvaških turističnih točkah zabeležili 869.000 obiskov iz Slovenije in kar 4.993.371 nočitev slovenskih gostov.

Hrvaška je ena izmed redkih turističnih držav v Evropi, ki je lani beležila povečanje turističnega prometa, kar kaže na dejstvo, da se turisti počasi vračajo in to po letih suhih krav, katere je zakrivila vojna. Hrvaško je lani tako obiskalo

8,3 milijona turistov, število tujih turistov pa se je povečalo za šest odstotkov. Končno število nočitev se je povzpelo na več kot 44,6 milijona nočitev, kar je za tri odstotke več kot leto poprej. Najštevilnejši gostje na Hrvaškem so še naprej Nemci, saj je njihov obisk lani dosegel število 1.481.659 gostov. Na drugem mestu po številu obiskov pa so že Slovenci, ki so jih hrvaški turistični delavci našeli 869.900, sledijo Italijani, Čehi in Avstrijci. "Veseli nas, da se tudi številno hrvaških obiskovalcev v

Sloveniji povečuje, kar je najverjetneje posledica naših nedavnih smučarskih uspehov," je še povedal Blažič in izrazil upanje, da se bo sodelovanje obeh držav v turistični izmenjavi še povečalo v prihodnje. Na slovenske goste se sedanja Hrvaška tudi letos temeljito pripravlja, zagotavlja hrvaški turistični službenici, ki bodo posebnosti hrvaške turistične ponudbe predstavili tudi v okviru sejma Alpe Adria.

Pomočnik hrvaške ministrica za turizem Robert Pen-

de je dejal, da v prihajajoči sezoni pričakujejo tri- do petodstotno povečanje števila turističnih obiskov. Prav tako naj bi se za deset odstotkov povečali dohodki od turizma, ki naj bi po Pendejevih besedah dosegli okrog 7,9 milijarde dolarjev.

Na Hrvaškem trenutno prevladuje interes za hotelsko ponudbo v Istri, srednji in južni Dalmaciji, vse več pa je tudi zanimanja tujih investitorjev za dalmatinske otoke. Hrvaška je do sedaj uspešno zaključila privatizacijo 75 hotelov, velik del pa so jih prevzeli tuji investitorji. V lanskem letu so na Hrvaškem v hotelske zmogljivosti investirali 200 milijonov evrov, letos pa želijo dodatno izboljšati kakovost hotelske ponudbe.

Ena od prioritet hrvaškega gospodarstva je tudi izgradnja avtocest, od katerih ima prednost 375 kilometrov dolga avtocesta Zagreb - Split. Po načrtih naj bi se dela končala že junija leta 2005.

Nov svetovni rekord v smučarskih poletih sedaj že 231 m

Veličastni poleti in enkratno vzdušje v Planici

Finale letošnje sezone v smučarskih skokih v Planici je bil izreden po tekmovalni plati, saj se je minuli konec tedna v dolini Pod Poncami zbrala vsa svetovna sme-

tana smučarjev skakalcev in ogromne množice njihovih občudovalcev, ki so uživali v izjemno lepem vremenu in fantastičnih smučarskih poletih. Gledalci so med drugimi videli najdaljše polete v zgodovini. Največjo daljavo so sicer izmerili Fincu Mattiju Veliju Lindstroemu, ki je v petkovi poskusni seriji poletel kar 232,5 metra, vendar je po pristanku podrsal po snegu. Na sobotni tekmi in poskusni seriji je bilo po poročanju Slovenske tiskovne agencije 20 skokov dolgih 200 ali več metrov, enega pa je dosegel celo predskakalec. Pred tem so v Planici videli 35 poletov prek 200 m v četrtki in 30 v petek, še z enim pa je letalnica Pod Poncami postregla v sredo na uradnem preizkusu letalnice. V nedeljo je bilo tako dolgih poletov 37, skupaj torej 123.

Po oceni slovenske policije je bilo v Planici v nedeljo, 23. t.m., okrog 40.000 gledalcev, v soboto pa kar 20.000 več. V soboto so našli 375 avtobusov in med osem do deset tisoč osebnih avtomobilov. V Planici se je zbralo red, kar pred njim ni uspelo še nobenemu skakalcu v zgodovini. Dvakratni zmagovalc svetovnega pokala Primož Peterka je sezono po 28 tekmah končal na sedmem mestu in to pomeni, da se je Primož po dolgem obdobju krize končno vrnil med najboljših. "Pred sezono sem načrtoval uvrstitve med deseterico, kar bi bil zame po vseh tegobah lep uspeh. Sedaj pa sem med deseterico skupno. Tudi zmage v letošnji sezoni nisem pričakoval. Sezona je bila zame tako več kot uspešna", je za STA pojasnil Peterka, ki pa ni bil zadovoljen s svojimi predstavami na svetovnem prvenstvu v Predazu in na finalu svetovnega pokala na letalnici v Planici. Finec Matti Hautamaeki (na sliki) je zmagal na zadnjih dveh tekmah letošnje sezone na letalnici v Planici. V prvi seriji nedeljske tekme je ob 10.45 poletel 231 metrov in s tem izboljšal neuradni svetovni rekord, ki ga je postavil v poskusni seriji v soboto (228,5 m), le meter manj pa je skočil v četrtki, ko je prav tako izboljšal rekord.

prek 1000 harmonikarjev, ki so skupaj zaigrali nekaj tradicionalnih slovenskih napevov. S tem so prireditelji dosegli drugi rekord v Planici, ki ga bodo skušali vpisati v Guinnessovo knjigo rekordov. Skupaj je bilo torej v Planici od četrtka do nedelje okrog 135.000 gledalcev. Planica ostaja tako najbolj prestižna letalnica na svetu in bo februarja prihodnje leto gostila tudi svetovno prvenstvo v poletih. Tradicionalno finalno tekmovanje sezone je tako potekalo gladko in brez večjih težav, saj je organizatorjem pomagalo tudi lepo vreme.

Poljak Adam Malysz ostaja tudi naprej osrednje ime v smučarskih skokih. Najboljši v sezoni je bil tretjič zapo-

POTOPIS

Od Nove Gorice do Santiaga (20)

CAMINO FRANCES

Nace Novak

Castrojeriz v znamenju sklepanja novih prijateljstev in nogometa.

V mestecu Castrojeritz (na sliki) sta bili dve zavesnici. Brez pomislekov sem se odločil za novejšega. Tudi zato, ker ga je vodil zanimiv oskrbnik. Santiago, kot mu je bilo ime, je prišel v Španijo iz Argentine in tam ostal. Dolgi sivi lasje so mu padali prek ramen, obraz pa mu je krasila nekaj dni stara in prav tako siva brada. Na prvi pogled je bil kot Robinson. Star je bil okrog 50 let, obnašal pa se je tako, kot bi jih imel vsaj pol manj. Pri vzdrževanju zavesnice mu je pomagal prijatelj Pedro. Tudi on je bil zanimiv model. Tudi on Argentinec. Kasneje je povedal, da je v Evropi že deset let. Pet let je živel v Londonu, pet v Amsterdamu, zadnjih nekaj mesecev pa v Castrojerizu, kamor je prišel, da bi pomagal staremu prijatelju.

Zavesnice je bilo čisto in urejeno, tople vode na pre-

tek, dobre volje pa tudi. V njem smo se zbrali pretežno mlajši pohodniki, tako da je bilo vzdušje res odlično. Prisel sem skupaj s Chrisom in Jo, po tuširanju in pranju perila pa sem na novo spoznal še nekaj ljudi. Najbolj odbit med vsemi je bil blizu 40 let star tip iz Madrida. Nihče ni vedel, kako mu je ime, a si s tem nismo delali težav, saj smo ga takoj krstili z imenom Loco (kar v španščini pomeni "norec"). Njegov nahrbtnik je bil vsaj dvakrat večji in težji od mojega, iz njega pa je vlačil stvari, ki so bile na Caminu absolutno nepotrebne. Ves čas je bil pod vplivom tablet in hašiša, tako da se je, če ni bilo nikogar v bližini, pogovarjal kar sam s sabo.

V kopalnici mi je povedal, da je bivši boksar. Da bi to potrdil, je proti meni nakazal nekaj udarcev, potem pa iz ust povlekel protezo in mi dal s tem vedeti, da so mu med boksarsko kariero sesuli vse

zobe. Če je bil res boksar, potem ni bil med najuspešnejšimi borci. Za čudno obnašanje pa morda niso bila kriva le opojna sredstva, s katerimi se je basal, ampak zelo verjetno tudi številni udarci v glavo, ki jih je kasiral (prejel).

V Castrojerizu sem spoznal tudi simpatično ulično artistko iz Barcelone, ki se je na Caminu podala kar iz rodne mesta in se je ves čas dobrodušno smejala, ter tri romarke mojih let, ki so hodile skupaj; Meliso iz Kanade, Jane iz Avstralije ter Emilio iz Londona.

Najprej sem se spoprijateljil z Meliso. Ko sem ji na terasi pred zavesnico, kjer smo se nastavljali sončnim žarkom, potožil, da me je nekaj dni mučila bolečina v stopalu, mi je takoj povedala, da se doma profesionalno ukvarja z masažo. Ukazala mi je, naj ji pokažem problematično stopalo, in še preden sem lahko karkoli rekel, se je lotila masaže. Trajalo je dobre pol ure, že po prvih gibih pa mi je bilo jasno, da zgodba o tem, da

se preživlja z masiranjem, ni iz trte izvita. Roke je imela močne, razbolelo mesto pa je obdelovala rutinsko, a s prefinjenim občutkom. Ko je zaključila, so bile sklepne vezi tako pregnetene, da nisem čutil več nobene bolečine.

Že med masiranjem mi je povedala, da je prijateljica Emilia iz Londona v časovni stiski in da mora priti do Santiaga še pred začetkom junija ter me še v isti sapi vprašala, če bi se mi naslednji dan lahko pridružila.

"Malo pred Castrojerizom si šel mimo nas kot veter, in

Predlog t.i. super A-lige

2003: vesoljska odisejada nogometnega sistema (6)

Nogometna vročica je s prihodom pomladi spet narasla. Prvenstvo je po Milanovi zmagi nad Juventusom spet odprto in zanimivo. Pomlad pa je s seboj prinesla predvsem preporod italijanskih ekip na evropskem prizorišču. Po dolgem času se je v četrtfinale najzlahnejšega evropskega tekmovanja, bivšega pokala prvakov, današnje Champions league uvrstila kopica italijanskih moštev. Italijani so v Evropi dremali v globokem zimskem spanju od sezone 1998/1999, ko je Lazio kot zadnja italijanska ekipa posegla po pomembnejšem evropskem pokalu (pokalu pokalnih zmagovalcev). Letos so se ekipe z Apeninskega polotoka množično uvrstile v sklepni del pokala prvakov: Italijo bodo v četrtfinalu predstavljala tri moštva: Juventus, Milan in Inter. To je nedvomno ponovno dvignilo delnice italijanskega nogometa med navijači, ki so bili v zadnjih mesecih precej razočarani. Večina nogometnih privrzenec je npr. zelo negativno sprejelo predloge za reformo profesionalnega nogometnega sistema, ki bi jo s prispodobijo iz klasične Shakespearove dramaturgije lahko preimenovali v "Mnogo hrupa za nič".

V anketi, ki jo je februarja izvedel časopis *La Repubblica*, sta prišla jasno na dan skepsa in nezadovoljstvo, ki ju je v odgovorih na vprašanja o reformi A-lige izrazila večina navijačev in nogometnih privrzenec. Kakih 40 tisoč an-

ketirancev je skoraj plebiscitarno zavrnilo vse predloge, ki so jih v javnosti doslej predstavili "beli ovrtniki" nogometne birokracije. Anketiranci so posebej "izvžigali" predlog super A-lige v luči reševanja bilanc nogometnih družtev. Navijači, ki so odgovarjali na vprašalnik, so posebej zaskrbljenost pokazali v zvezi z usodo ekip iz južne Italije, ki si jih izdelali zveza Lega calcio in italijanska nogometna zveza FIGC, sta po mnenju anketirancev le puhli domislici, ki ne moreta rešiti problemov nogometnega sistema današnjih dni.

43% anketiranih se je glede števila prvoligašev opredelilo za današnjo različico z osemnajstimi ekipami. Velik delež vprašancev se je opredelil tudi za predlog A-lige s šestnajstimi moštvi, ki ga je italijanska nogometna zveza udejanjala ob koncu 80. let. Le 23% vprašanih navijačev je pozitivno ocenilo različico A-lige z dvajsetimi ekipami. Tako številna prva nogometna liga še danes navdušuje Špance, Angleže in Francoze, medtem ko te opcije v Italiji niso vzljubili. Kot smo že omenili, so bili anketiranci najbolj enotni v obsojanju predloga super A-lige. 83% vprašanih se je izreklo proti spornemu predlogu. Tudi razdvo-

jena B-liga je na ljudskem sodišču doživela klavrn poraz. Delež nasprotnikov B-lige v dveh skupinah je znašal 58%. Iz teh podatkov je očitno, da so italijanski nogometni privrženci povsem zadovoljni z današnjo ureditvijo in da so predlogi, ki naj bi oživili kroničnega bolnika, negativni obračun velike večine prvoligašev, ne samo nezaželeni, ampak tudi škodljivi za kakovost prvenstva.

Nazadnje so se anketiranci opredeljevali glede možnosti, da bi se italijanski prvak določal v playoff tekmah. Očitno so navijači navezani na preizkušeni sistem s sedemdesetletno tradicijo tekmovaljanja "po italijansko" (torej vsak proti vsakemu). Playoff različica je kljub uspešnosti, ki jo je požela v ZDA, v evropskih državnih nogometnih ligah še tabu. Uveljavila se je sicer v mednarodnem nogometu, a ni še prodrla na državno raven.

Ladja, ki sta jo vodila Odiseja današnjega nogometnega sistema (Galliani in Carraro), je nasedla na čeri nezadovoljstva javnega mnenja, posadka pa je podlegla čarovnici Kirki ekonomskih interesov. Kdaj se bo "vesoljska" odisejada Gallianija in Carrara sklenila na domači Itaki urejenega položaja italijanskega nogometnega sistema? Javno mnenje na Apeninskem polotoku v prispodobni neveste Penelope še vedno zvesto čaka.

/konec
Andrej Černec

nisem mogel vedeti.

Zvečer smo šli skupaj v enega od barov v središču mesta in v zraku je vladala napetost. Na sporedu je bila namreč finalna nogometna tekma v pokalu UEFA med španskim Real Madridom in nemškimi Bayernom. Loco je bil že tam. S pogledom, zapicjenim v televizijski ekran v zgornjem kotu prostora, je sedel za eno od miz in bil glasen. Sem pa tja je natakarcu pomignil, da mu je k mizi prinesel novo steklenico pi-

va in odnesel prazno, vmes pa streljal z najrazličnejšimi opazkami in pripombami, povezanimi s potekom tekme.

V vseh barih so bili televizorji tistega večera deležni največjega števila pogledov. Vsa pozornost je bila usmerjena v obračun med domačimi nogometaši in nemško ekipo. Loco ne bi bil Loco, če ne bi, kot prebivalec Madrida, z vsem srcem navijal za Bayern Leverkusena. Bilo je prav zabavno. Moštvo Reala iz Madrida je zmagalo z rezultatom 2:1.

/ dalje

